

ಬಂದು ಬಿಡುವ... ಇಲಾಕ ಸುಮ್ಮ ಒದ್ದಾಡಕತ್ತಿಲಿ ಅಂದಿದ್ದ. 'ಈಗ ಬ್ಯಾಡ ಮಾವ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ನೋಡಮ...' ಅಂತೆಳಿ ಮಾರುತಿ ಮಾವನ್ನ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ್ದ.

5

ಕೆಮ್ಮು ನೆಗಡಿ, ಜ್ವರ ಏನನ ಬರಲಿ ಪಾಲಿತಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಬಿಡಂಗಿದ್ದಿಲ್ಲ... ಒಂದಿನ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟ ಮರದಿನ ಛಲೋತಿನಾಗ ಬೈಸಿಗಬೇಕಿತ್ತು... ಒಂದಸಲ 'ಹಿಂಗ ಮಾಡಿದ್ದ ನಾಳಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಬಾಡ ನೋಡಮ...' ಎಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಲೀಕನಿಂದ ಬೈಸಿಗೊಂಡಿದ್ದ. ಇಂತಹುದರಲ್ಲಿ, ಸಂಜೆಗೆ, ಹೆಣವಾಗಿಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರುತಿಯ ನೋವನ್ನು ನೀಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ಆರೈಕೆ. ಅವಳ ಅಕ್ಕರತೆಗೆ ಮಾರುತಿ, 'ಪಾರ್ವತಿಯಂತಹ ಹೆಂಡತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನಿಂದ ಪುಣ್ಯವೇ ಇರಬೇಕು...' ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳನ್ನು ಸುಖದಿಂದ ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳು ಅವನಿಂದ ಈಡೇರದಿದ್ದಾಗ ಬೇಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗೂಲಿ ನಾಕು ಮಂದಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಸ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಚಾಲು ಆಗುವ ಕನಸು ಇನ್ನೂ ಕನಸಾಗೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಾಳೆ ಪಾಲಿತಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ, 'ಸಾರ್, ಒಂದು ವರ್ಷ ಆತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಕತ್ತಿ, ಏನಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚ ಮಾಡರಿ...' ಅಂತ ಮಾಲೀಕರನ್ನ ಕೇಳಬೇಕೆನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಯಾಕೋ ಅವತ್ತು ಸಂಜೆನಿಂದ ಮೈಗೆ ಆರಾಮಿಲ್ಲ ಅನಿಸಿ... ನಾಳೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದರೆ ಆಗದೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ಸಂಜೆಗೆ ಅನುಮಾನದಾಗ ಬೇಕುಬ್ಯಾಡ ಊಟ ಮಾಡಿ ಜಲ್ಲಿನೆ ಮಲಗಿದ್ದ. ಆಗಾಗ ಕೆಮ್ಮು ಬ್ಯಾರ ಸುರುವಾಗಿತ್ತು...

ರಾತ್ರಿಲ್ಲ ಅವನ ಕೆಮ್ಮುದನ್ನ ಕೇಳಿದ ಪಾರ್ವತಿ, 'ನಾಳೆಗೆ ಸುಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದ ಬ್ಯಾಡ ಬುಡ್ಡಿ...' ಅಂದಿದ್ದಳು. 'ಇಲ್ಲ ಪಾರು, ನಾಳೆ ಹೋಗಕಬೇಕು, ಪಗಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ, ನಾಳೆ ನೋಡಮ ಬಿಡು ಅಂದಿದ್ದರು, ಮಾಲೀಕರು... ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಮೃತಾಂಜನ ಏನರ ಕೊಡು, ಹಚಿಗೊಂಡು ಮಲಗಿದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆತನ ಆರಾಮ ಆಗ್ತದ...' ಅಂದು ಮಲಗಿದವ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಿದ್ದ. ಪಾರ್ವತಿ ಆ ದಿನ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರನ್ನ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ತಂದಿದ್ದ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ಎರಡು ತುಣುಕು ತಿಂದು ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಾರುತಿ.

6

ನೋಡ ನೋಡತ, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪಾಲಿತಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿದವನಂತೆ ಕಂಡ ಮಾರುತಿ. ಆ ಒಂದು ದಿನ, ಸೋಮವಾರದ ಆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರಾಮಿಲ್ಲದ ಗಂಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಚಿಂತಾಕಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಆಗಕತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ರೂ ಮಾರುತಿಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬಾಗಲ ಬಡದೀತು, ಗಂಡ ಬಂದಾನು ಅನ್ನುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲಿದ್ದಳು ಪಾರ್ವತಿ. ಹೊರಗ

ಗುಡುಗು, ಸಿಡಿಲು, ಮಳೆ... ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಂತಂತೆ ಸುರುವಾಗಿದ್ದವು. ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ... ಮಕ್ಕಳು ಆಗಲೆ ಹಾಸಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದವು. ಸಮಯ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಜಾರ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಶಬ್ದ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದು ಗಂಡನೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದ ಪಾರ್ವತಿ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು.

ಹೊರಗೆ ಭಾರಿ ಮಳೆ ಸುರಾಕ ಹತ್ತಿತ್ತು.. ಮಾರುತಿ ಪೂರ್ಣ ತೋಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ನಡುಗಕ ಹತ್ತಿದ್ದ. ಅವಸರದಿಂದ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಲು ಹೇಳಿದ ಪಾರ್ವತಿ ಒಳಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಟವೆಲ್ ತಗೊಂಡು ಬಂದಳು. ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ ತಲೆ ಒರೆಸಿಕೊಂಡರೂ ಮಾರುತಿ ಇನ್ನೂ ನಡಗಕ ಹತ್ತಿದ್ದ. 'ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಚಹಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಕುಡೀರಿ... ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಊಟ ಮಾಡವಂತರಿ...' ಎಂದ ಪಾರ್ವತಿ ಕಷ್ಟಿನ ಪೂರ್ತಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಚಹಾ ತಂದುಕೊಟ್ಟಳು. ಮಾರುತಿ

ಕುಡಿಯುತ್ತ ಕುಳಿತ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಒಳಗೆ ಸಂಕಟವಾಗಹತ್ತಿತ್ತು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಂಡನ ಮುಖ ಗಮನಿಸಿದಳು. ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಳಾಹಿನವಾಗಿದ್ದವು.

ಗಂಡನ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ. ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಅಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. 'ಯಾಕ ತಡ ಆತು... ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು. 'ಏನಿಲ್ಲ ಪಾರು, ಇವತ್ತು ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು... ಅದಕ್ಕೆ ತಡ ಆಯಿತು. ಪಗಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಗಳಾಡಿಕೆಂತ ಕೂತೆ' ಎಂದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿದ ಮಾರುತಿ, 'ನನಗ್ಯಾಕೋ ಹಸಿವಿಲ್ಲ... ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಲಗಬೇಕು ಅನಸಕ ಹತ್ತದ. ನಾಳೆ ಮಾತಾಡಣ ಬಿಡು' ಎಂದು ನಿರ್ದೆಗೆ ಜಾರಲು ಯತ್ನಿಸಿದ.

ಪಾಲಿತಿಂಗ್ ಮಶೀನ್ ಕೆಲಸ ಸುರುವಾದದ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಗಂಡ ಭಾಳ ಸೊರಗಾನ ಅನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಇವತ್ತು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಖಾತ್ರಿ ಆಯಿತು. ಮಾರುತಿಯ ಮುಖವನ್ನ ತೀರ ಹತ್ತಿರದಿಂದ

ನೋಡಿದಾಗ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತ ಕಳೆ ತುಂಬಿತ್ತು! 'ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ, ಈ ಕೆಲಸ ಬಿಡಲಕ್ಕೆ ರೆಡಿ ಇಲ್ಲ ಮಾರಾಯ. ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೊಲದಾಗ ದುಡದರ ಅಪ್ಪಂಗೂ ಸಹಾಯ ಆಕ್ತದ, ನಮಗೂ ಒಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕು ಸಿಗಬಹುದು' ಎಂದು ಈಗಲೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ, 'ಈಗರ ಏನ ತಡ ಆಗ್ತದ, ನಾಳೆನೆ ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪಗ ಮಾತಾಡಿ ಬರ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಮನಸು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಳಿನ ಯೋಚನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಿದ್ಧವಾದವಳಂತೆ ಮನಸು ಮಾಡಿ, ಗಂಡ ಏನರ ಅನಕಳ್ಳಿ, ಆಡಿಕಳ್ಳಿ... ಆತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ನಾಳಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತ ಅವಳಿಗೆ ಹಸಿವು ಹಾರಿ, ಹಾಗೆ ಗಂಡನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒರಗಿ, ಬೆಳಕು ಹರಿಯಲು ಕಾದಳು.

7

ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಮನೆ ಕಿಟಕಿಯ ಒಳಗೆ ತೂರಿದ್ದವು. ರಾತ್ರಿ ತಡಮಾಡಿ ಮಲಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಸರವಸರದಿಂದ ಎದ್ದು, ಮಾರಿ ತೊಳಕಂಡು ಬಂದು ಮೊದಲು ಗಂಡನ್ನ ನೋಡಮ ಅನಿಸಿ ಅವನ ಬಳಿ ನಡೆದಳು. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸಾನೂ ಬ್ಯಾಡ ಎಂತದೂ ಬ್ಯಾಡ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಹತ್ತ ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಬಂದ್ರಾತು ಅಂದುಕೊಂಡವಳು ಮಾರುತಿ ಕಡೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದಳು... ಅದೇಕೋ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಅನುಮಾನಗಳು ಸುರುವಾದವು... ಮುಸುಕು ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದ್ದ ಗಂಡನ್ನ ನೋಡಿ, 'ಮಲಗಲಿ, ಮದಲ ಆರಾಮಿಲ್ಲ... ಯಾಕ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು' ಅಂದುಕೊಂಡವಳು ಎದ್ದು ಒಂದಷ್ಟು ಮುಖ ತೊಳದು, ಚಹಾ ಅರ ಕುಡೀಲಿ ಎಂದು ಮುಸುಕೇದಳು. ಆದರೆ ಮಾರುತಿ ಏಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಮಲಗಿದಲ್ಲೇ ಸೊಟ್ಟಾಗಿತ್ತು! ಕೈಕಾಲು, ಮೈ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದಳು. ತಣ್ಣ ಗಾಗಿದ್ದವು....

ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದು ಜೋರಾಗಿ ಅಳಲು ಸುರುವಾದದಳು. ಅವಳ ಅಳುವಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಬಿಡದ ಪಾರ್ವತಿ ಮತ್ತೆ ಮಾರುತಿಯ ದೇಹ ಅಲುಗಾಡಿಸಿದಳು... ಕಿರುಚಿದಳು... ಗದ್ದಲವೋ ಗದ್ದಲ... ಆದರೆ ಮಾರುತಿ ಮಾತ್ರ ಏಳಲೇ ಇಲ್ಲ... ಅದಾಗಲೆ ಅವನು ಚಿರನಿದ್ದೆಗೆ ಜಾರಿದ್ದ...

ಪಾರ್ವತಿ ಅಳೋದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಜೊತೆಗೂಡಿದವು. ತಾಯಿ-ಮಕ್ಕಳ ದೊಡ್ಡ ದನಿಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಏನಾಯಿತೆಂದು ನೋಡಲು ಬಂದರು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪಾರ್ವತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಳು ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ನೆರೆಮನೆಯರೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾರುತಿಯ ಮನೆಯೊಳಗಡೆ ಜಮಾಯಿಸಲು ಶುರುವಾದಿದ್ದರು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in